

بررسی مفهوم تقابل سنت و مدرنیته در طراحی یک فرهنگسرا

مرجان اسدیان^{۱*}، مجتبی برزگری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر، شبستر، ایران (coral.asn@gmail.com)

۲- کارشناسی ارشد مهندسی معماری، تبریز، ایران (aslan.barz@gmail.com)

چکیده

امروزه مسائل فرهنگی امری بدیهی و قابل توجه در کشورهای مختلف جهان بوده، لیکن دلیل این امر گسترش علوم و فنون در زمینه های مختلف، پیشرفت تکنولوژی و در پی این عوامل تغییر سبک زندگی مردم و بوجود آمدن پدیده مدرنیته و در پی آن پست مدرنیسم شده که باعث تغییر در فرهنگ و سنن ملل مختلف شده است. در این میان در کشورهای مختلف مکانی تحت عنوان مراکز فرهنگی یا فرهنگسراها بوجود آمده که مکانی برای آموزش و نمایش فرهنگ و عوامل مربوط به فرهنگ کشور مطبوع و فرهنگ سایر ملل می باشد. فرهنگسراها یا مراکز فرهنگی نمود پیشرفت ملل و کشورها در زمینه مطالعات فرهنگی دوره معاصر می باشد، بنابراین نیکوست با رویکردی تقابلی در زمینه تقابل سنت و مدرنیته در معماری معاصر به موضوع تحقیق رنگ و روی دهیم. تحقیق و پژوهش حاضر با تحقیق تحلیلی و توصیفی به بررسی مسئله فوق و امکان مد نظر قرار دادن این مسئله در امر طراحی مراکز فرهنگی یا فرهنگسراها می نماید.

واژه های کلیدی: طراحی معماری، فرهنگسرا، سنت، مدرنیته، معماری معاصر

۱- مقدمه

با پیشرفت تمدن مفهوم فرهنگ و تربیت گسترش می یابد، هر نسلی تحت تاثیر تربیت نسل قبل قرار می گیرد و جایگزین او می شود. به تدریج نسل جدید آموخته های نسل قبل را تکمیل کرده و به آیندگان می سپارد. اما آنچه که این نسلها را به یکدیگر پیوند می دهد، فرهنگ و آداب و رسوم آنها است. فرهنگی که پشتوانه آن گذشتگان و حافظ آن آیندگان هستند. بنابراین لزوم پرورش صحیح و همه جانبه جوانان و کودکان به عنوان عوامل پیشرفت جامعه ضروری است. مفهوم تربیت آماده ساختن فرد است به نوعی که نسبت به محیط سازگاری یابد و بتواند در آن دخل و تصرف کند این امر باید از سنین کودکی آغاز شود و البته هیچگاه متوقف نشود. چون کودکان و نوجوانان دوران بحرانی و مهمی را پشت سر می گذرانند. بدون راهنمایی مدبرانه افرادی که مسئولیت تربیت آنها را به عهده دارند ممکن است به انحراف و نگرانی های فراوان دچار شوند. به همین علت کمک به آنها برای درک دگرگونیها و چگونگی رویارویی با آنها و نیز شناسایی خود و چیرگی بر نیروهای درونی همه از وظایفی است که مراکز آموزشی برای دستیابی به یکی از اهداف خود، یعنی پرورش دادن یک شخص متعادل، انجام می دهند. این شناسایی مستلزم تقویت توان تفکر، توجه به تندرستی و بهداشت کالبدی، ایجاد عادت به مطالعه و نوشتن، پرورش چشم و گوش از لحاظ دقت در مشاهده و تشخیص و بهره گیری از هنرها، سرگرمیها و تفریحات و بهره برداری به جا از همه اوقات بیکاری می باشد. نوجوانان به زودی فرد بالغ می شود، لذا باید با حقوق و وظایف و مسئولیت های اجتماعی خود آشنایی کامل پیدا کند و گرایش او در انجام این وظایف تقویت شود. از طرفی نوجوان مایل است هرچه زودتر از نظر اقتصادی مستقل شود. برای همین مرکز پرورشی و آموزشی باید فرصتهایی برای او فراهم آورد که در زمینه های کار و پیشه، چیره دستی حرفه ای و آگاهی های شغلی به دست آورد.

به هر حال مرکز فرهنگی کم کم محیط و جایگاه ویژه می شود که هر یک از اعضاء جامعه باید از آن بگذرد تا آماده خدمات شود و الا نه می تواند بیشترین خدمات را انجام دهد و نه از امتیازهای جامعه کاملاً بهره مند شود. فضای فرهنگسرا اگر چنان محیطی گرم و دلچسب، مطابق با درک و قدرت فهم کودکان و نوجوانان ایجاد نماید باید بتواند جالب برای حضور آنان بوده و